La Ceda continuarà sacrificant-se

A.P.C.E.
SIG.: 1.26/918

(CONFERENCIA TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

Els diputats s'han recordat avui que la pròrroga de la suspensió de garanties, aprovada el mes de gener per la Comissió Permanent de les Corts, va infringir l'article 42 de la Constitució. L'afer l'ha plantejat el senyor Trabal, el qual ha trobat el seu millor argument en la lectura d'aquest article 42, que diu clarament que quan les Corts estiguin tancades el Govern haurà de convocar-les en el termini màxim de vuit dies per tal de resoldre sobre la suspensió de garanties, i només quan estan dissoltes les Corts correspon aquesta facultat a la Comissió Permanent. Tan clar com el text anterior és el fet que el dia 6 de gener les Corts estaven tancades, no dissoltes, per la qual cosa era obligat de convocar-les en el termini de vuit dies, tal com ordena la Constitució. L'afer té una claredat meridiana i no es presta a moltes interpretacions: o es compleix o no es compleix la Constitució. Però malgrat tot, els diputats de la majoria no s'han deixat convèncer. Adhuc Royo Villanova, erigit en definidor de la Constitució, ha trobat acceptable la forma com es va infringir.

En el debat han estat posats de manifest altres curiosos detalls. Ho ha descobert el senyor Martínez Barrio en afirmar que el darrer decret donant compte a les Corts de la suspensió de garanties, no portava la signatura del President de la República. El fet és greu, però el president de les Corts ho troba molt natural. Res tan lògic per al senyor Alba com que el Govern volgués obtenir l'assentiment de la Cambra abans de sotmetre el decret a la signatura de S. E. Pel que es veu, també s'han oblidat que existeix un article 75 de la Constitució que atorga al President de la República la facultat d'autoritzar amb la seva signatura els decrets, i si no hi havia signatura, no hi havia decret. Encara que això, al costat d'altres coses, són veritables minúcies. El Govern no el matarà certament un enfit de legalitat.

Amb tot i tractar-se de l'anterior afer a les Corts i el de l'augment del preu dels periòdics, hi ha hagut avui, com a final de setmana parlamentària, força desanimació al Congrés. Pels passadisses es comentava la situació que vam procurar reflectir en la nostra impressió d'ahir. Alguns diputats de la CEDA confirmaven tot el que es diu sobre llurs relacions amb els radicals, però semblen inclinats a continuar sacrificant-se per por del que podria succeir si es trenqués la majoria governamental. En previsió d'aquesta eventualitat, "A B C" fa avui una crida per a una nova unió de les dretes, la qual cosa ha alarmat força els radicals.

També era comentat pels passadissos l'acord de la Comissió de Guerra, contrari al projecte d'ascens dels generals Batet i López Ochoa.

Per fi es parlava de les dificultats que troba el Ministre de Finances per a constituir definitivament la famosa comissió encarregada de proposar economies en el pressupost. Els senyors Chapaprieta, Calderón i Vidal i Guardiola, que havien estat designats pel Ministre per a formar part de la comissió, han declinat l'encàrrec. Mentrestant, passen els dies i ni hi ha economies, ni hi ha nous pressupostos. Respecte al senyor Villalonga, que és l'altre diputat nomenat per a actuar en la dita comissió, encara no ha pogut resoldre la seva acceptació, perquè no li ha estat possible de consultar el senyor Gil Robles, que es troba malalt de grip.

Aquesta grip no solament ha suspès l'activitat política del cap de la CEDA, sinó la de tot el grup, que, de moment, es troba sense direcció ni sap què resoldre sobre els problemes polítics de l'instant. La CEDA és un partit tan disciplinat que quan es constipa el cap esternuden tots els afiliats. Potser hagi de substituir el seu lema "els caps no s'equivoquen mai", per aquest altre: "els caps no han d'agripar-se mai".

Adhuc el senyor Pich i Pon sofreix les conseqüències de la grip del senyor Gil Robles. Desitja el senyor Pich i Pon, segons ha manifestat, en el seu viatge a Madrid, que es constitueixi la Comissió gestora de l'Ajuntament de Barcelona amb representants de diversos partits i forces socials. Però com que el senyor Gil Robles no pot ocupar-se, de moment, de l'afer, la solució proposada pel senyor Pich i Pon, que ha motivat la seva entrevista d'aquest matí amb el cap del Govern, pot sofrir alguna demora. El senyor Pich i Pon desitja, sens dubte, el prompte i total restabliment del senyor Gil Robles.